

ת"פ 41578/11/16 - מדינת ישראל נגד מנסור שבנוב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 41578-11-16 מדינת ישראל נ' שבנוב(עציר)
תיק חיצוני:

לפני סגן הנשיאה, כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה/המשיבה מדינת ישראל
נגד
הנאשם/המבקש מנסור שבנוב (עציר)

החלטה

מבוא

1. נגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים - עבירה בניגוד לסעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), יחד עם סעיף 19א לפקודה.

אישום מס' 2

יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים - עבירה בניגוד לסעיף 13 לפקודה, יחד עם סעיף 19א לפקודה.

לפי החלק הכללי לכתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש מר טל טייב כסוכן משטרתי (להלן: הסוכן), כחלק מהמאבק ללוחמה בסחר בסמים בעיר קריית גת. הסוכן השתמש בטלפון נייד שמספרו 050-6058903 והנאשם, שהתגורר באותה עת בשד' גת 98/24 בקרית גת (להלן: ביתו של הנאשם), השתמש בשני טלפונים ניידים שמספריהם 052-6215509 ו-050-6119434.

לפי האישום הראשון לכתב האישום, ביום 20.9.16, בשעה 19:25 לערך, התקשר הסוכן לטלפון של הנאשם ושאל אותו אם יש לו מ"הגבוהה", כשכוונתו לסם מסוכן מסוג קוקאין, על כך השיב הנאשם "וואלה, יש". הסוכן ביקש "אחד שלם, גדול" ושאל בכמה הנאשם יעשה לו, על כך השיב הנאשם כי זה יעלה לו 500 ₪ במקום 600 ₪ ואמר לו להגיע אליו הביתה. לאחר מספר דקות, הגיע הסוכן סמוך לביתו של הנאשם, שם נפגשו השניים והסוכן העביר לנאשם 500 ₪ והנאשם מסר לו פקט ובו סם מסוכן מסוג קוקאין.

עמוד 1

בנסיבות אלו, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.7087 גרם נטו, תמורת 500 ₪.

לפי האישום השני לכתב האישום, ביום 6.10.16, בשעה 19:25 לערך, התקשר הסוכן לטלפון של הנאשם ושאל אותו אם יוכל "לארגן לו כמו פעם שעברה?", על כך השיב הנאשם בחיוב והורה לסוכן להגיע סמוך לביתו. לאחר מספר דקות, הגיע הסוכן סמוך לביתו של הנאשם, התקשר אל הנאשם והודיע לו שהגיע. הנאשם ירד מהדירה, פנה לאזור בית הספר הסמוך, התכופף לשיח ולאחר מכן חזר למקום בו המתין הסוכן. מיד, העביר הסוכן לנאשם 500 ₪ והנאשם מסר לו 2 פקטים עטופים בניילון ובהם סם מסוכן מסוג קוקאין. הנאשם אמר לסוכן כי זה "חצי וחצי, כי לא רציתי לפרק לך את זה", והשניים נפרדו.

בנסיבות אלו, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.5093 גרם נטו, תמורת 500 ₪.

ביום 1.3.17 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

לאחר מכן, התקיים בלשכתי דיון במעמד צד אחד, בנוכחות ב"כ המאשימה, קצין המודיעין, וקצינת חסיונות.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ העותר, עותרת כי בית משפט יורה על הסרת החסיון שהוטל בתיק ועל גילוי מלא של זהות מוסר הידיעה שמספרה 16-0423-000. כן עתרה ב"כ המאשימה כי בית המשפט יורה למאשימה להעביר אליה את תרשומות הפרקליטות ביחס להפעלת הסוכן בתיק זה.

לטענתה, מחומר החקירה עולה כי ביום 22.8.16 נחתם הסכם הפעלת סוכן עם הסוכן טייב ולאחר מכן נמסרה לו רשימת יעדי תכנית ובה שמות היעדים לתוכנית הפעלתו, כאשר שמו של העותר לא מופיע ברשימה זו. לטענתה, רק ביום 12.9.16 הוחלט על החלפת יעד מס' 13 ברשימת היעדים המקורית ועל הוספת העותר תחת היעד המקורי, כמו גם על החלפת יעדים נוספים, וזאת בעקבות ידיעות שנמסרו בתקופה זו.

לשיטתה, מהלך משמעותי וחריג זה, בעיצומה של הפעלת הסוכן, מקים חשש כבד שמא מוסר הידיעה הינו הסוכן עצמו, אשר לו היכרות מוקדמת עם העותר ועם אותם יעדים חדשים, וכי הוא זה שביקש להפיל את מכריו.

לטענתה, אפשרות זו פוגעת קשות במהימנות מוסר הידיעה, שכן לסוכן יש אינטרס מובהק להצלחת תכנית הפעלתו ולהשגת תוצאות שירצו את מפעליו ויצדיקו את מחיקת התיקים נגדו ואת התשלום שהוא מקבל עבור הפעלתו. לטענתה, לא יהיה זה בלתי סביר כי הסוכן ימסור מידע שיקרי לצורך כך, תוך שהיא מציינת כי הסוכן הינו עבריין בעל תיקים פתוחים בעבירות של הדחה לשימוש בסמים.

לאור האמור לעיל, טענה ב"כ הנאשם כי מוסר הידיעה מחזיק במידע שיש לו פוטנציאל לתמוך בגרסת ההגנה, ואף להוות ראיה מזכה.

בנוסף, עתרה ב"כ הנאשם לחשיפת אישורי פרקליט המחוז בדבר הפעלתו של הסוכן, ובפרט האישורים בדבר החלפת היעדים בעיצומה של תכנית הפעלתו, מכיוון שלטענתה מדובר בשלב קריטי ומהותי בהפעלתו של הסוכן.

לטענתה, מחומר הראיות עולה כי הסוכן ביצע במהלך הפעלתו עבירות פליליות של שימוש, סחר ותיווך בסמים, וזאת בניגוד להסכם הפעלתו.

ב"כ העותר הפנתה בעניין זה להנחיה מס' 14.6 להנחיות פרקליט המדינה (הפעלת סוכן סמוי על ידי המשטרה) ועתרה לקבלת אישור פרקליט המחוז בדבר המשך הפעלתו של הסוכן לאחר ביצוע העבירות הפליליות על ידו.

לטענת ב"כ העותר, חשיפת המידע תסייע בהגנתו של העותר והדבר יאפשר לו למצות את הגנתו.

עוד ביקשה להוסיף כי לעניין סעיף 12 לבקשה, ניתנה החלטה בהקשר של לתיק אחר כי ניתנה אורכה של 14 יום בהם המאשימה תחליט באם לחשוף את המסמכים להגנה או להוציא תעודת חסיון.

מנגד, ב"כ המשיבה הגיבה כי יש לדחות את הבקשה, ולאפשר שמיעת קצין המודיעין במעמד צד אחד.

לעניין סעיף 12 לבקשה נמסר כי המאשימה הגישה בקשה לחסות את אישורי הפרקליטות, בבדיקה היום עם מדור חסיונות נמסר כי החומר יועבר ללשכת השר לביטחון פנים לצורך חתימה על תעודה החיסיון ויועבר להגנה.

לעניין אישור פרקליטות להחלפת יעד המדובר בתרשומת פנימית שלא ניתן להעביר להגנה.

בנסיבות האמורות מבקשת שלא להיעתר לבקשה.

דין והכרעה

4. בסעיף 45 לפקודת הראיות, שכותרתו "חסיון לטובת הציבור" נקבע כדלקמן:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית משפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה כי יש צורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה" (ההדגשה שלי- א.מ).

5. דהיינו, האם מדובר בראייה העשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה ואם על ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה. אם התשובה על כך בחיוב, הרי שמדובר בראייה שדרושה

להגנת הנאשם.

6. מכאן כי אם החשיבות של הראיה החסויה להגנה היא חשיבות שולית או זניחה, רק אז יש מקום לעריכת האיזון הקבוע בפקודה. את הערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבדוק לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים. הבחינה, מטבעה, הינה פרטנית לגופו של תיק. יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות, בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה, יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני, יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 770, 766, 771 (1993)).

7. בבש"פ 838/84 לבני נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729 נקבע כי:

"עשיית צדק בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין, על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל חסיון, חיוני להגנת הנאשם, כי אז בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראיה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראיה חסויה...".

8. על מנת שניתן יהיה לבחון את שני הצרכים הללו ולאזן ביניהם, יש צורך לאתר את חזית המריבה בין בעלי הדין, שלכאורה ניתן יהיה לערוך את האיזון. חזית המריבה נחשפת לאחר בחינת גרסת התביעה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אל מול גרסת ההגנה.

מן הכלל אל הפרט

9. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, עבירות כפי שפירטתי בפרק המבוא.

10. המשרד לביטחון פנים הוציא תעודת חסיון, לפיה כל הפרטים הבאים חסויים ואין לגלותם:

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 16-0436-075.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"חות

הידיעה המפורטים להלן, לרבות פרטים נוספים, כמפורט להלן:

1. בדו"ח ידיעה מס' 16-0457-281: יום ושעת מסירת המידע.
2. בדו"ח ידיעה מס' 16-0423-000: שורות 2-3 במלואן.
3. בדו"ח ידיעה מס' 16-0478-303: שורה 3 במלואה.
4. בדו"ח ידיעה מס' 16-0377-785: תוכן המידע במלואו, למעט תמצית המידע המתועדת במסמך המסומן פ'1.
5. בדו"ח ידיעה מס' 16-0002-349: תוכן המידע במלואו, למעט תמצית המידע המתועדת במסמך המסומן פ'2.
6. בדו"ח ידיעה מס' 16-0436-110: תוכן המידע במלואו, למעט תמצית המידע המתועדת במסמך המסומן פ'3.
7. בדו"ח ידיעה מס' 16-0430-272: שורות 2-3 במלואן.
8. בדו"ח ידיעה מס' 16-0238-980: תוכן המידע במלואו, למעט תמצית המידע המתועדת במסמך המסומן פ'4.

כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע הקלטת השיחות במהלך החקירה בתיק זה, למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה, לתקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע ההקלטות וההסרקות במהלך חקירה זו, למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה וההסרטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות דרכי גיוסו של הסוכן טל טייב, לרבות שיטות הפעלתו, דרכי יצירת הקשר בינו לבין מפעיליו והאמצעים שהיו ברשותו, לרבות זהות המקום/ מקומות אשר שימשו את אנשי המשטרה לצורך מפגש עם הסוכן במהלך חקירת תיק זה, ולרבות זהותו/ זהותם של האדם/ אנשים אשר אפשרו לאנשי המשטרה לעשות שימוש במקום זה.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות אנשי המשטרה אשר ביצעו פעולות עיקוב במהלך החקירה בתיק זה, לרבות מספרם, שמה של היחידה אליה הם משתייכים ומקום מושבה, ולרבות השיטות, האמצעים והעזרים הטכניים ששימשו את אנשי היחידה לצורך ביצוע פעולות העיקוב, ולרבות היקף

ומועדי פעולות העיקוב, ולרבות תוכנו של מכלול החומר ומכלול הדו"חות שהופקו על ידי היחידה, למעט תוכנו של חומר החקירה המפורט להלן:

1. דו"ח סיכום פעילות עיקוב 16-0380-846.
2. דו"ח סיכום פעילות עיקוב 16-0385-886.
3. דו"ח סיכום פעילות עיקוב 16-0478-886.
4. דו"ח אישי של העוקב המכונה 7023 מיום 11/8/16 (תאריך כתיבה).
5. דו"ח אישי של העוקב המכונה 741 מיום 15/8/16.
6. דו"ח אישי של העוקב המכונה 7044 מיום 16/8/16 (תאריך כתיבה).
7. לוח צילומים המסומן 15 מיום 15/8/16.
8. דו"ח אישי של העוקב המכונה 7053 מיום 18/8/16.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות מהותו של נתון התקשורת המסומן א', המופיע בבקשה ובהחלטה למתן צו לקבלת נתוני תקשורת מס' 16-11-6125, לרבות פרטי הנתון ותוצריו.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את תוכנו של מסמך המסומן נ.1, לרבות פעולת החקירה המתועדת בו.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את תוכנם של חומרי חקירה המסומנים י.ג.21- י.ג.24, י.ג.29- י.ג.30, ח'1- ח'12, ח'16-ח'17, ח'22, ח'27-ח'35 ו- ח'47, לרבות פעולות החקירה המתועדת בהם.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות חלק מתוכנו של חומר חקירה, כמפורט להלן:

1. בחומר החקירה המסומן י.ג.1- עמודות 4-5 במלואן, שורות 2,6 ו- 9-15 במלואן.
2. בחומר החקירה המסומן י.ג.9- עמודות 4-5 במלואן, שורות 2,6 ו- 9-15 במלואן.
3. בדו"ח פעולה המסומן י.ג.10-
4. בתוכן הדו"ח: שורות 6, 8-13, 17-20 ו- 22 במלואן.
4. בהודעה המסומנת י.ג.18-י.ג.20-

בעמ' 1: בשורה 9 מילים 8-10, שורות 16-26 במלואן, בשורה 28 מילים 2-7.

בעמ' 2: שורות 4-6 ו- 13-31 במלואן.

5. במזכר המסומן י.ג.31- בתוכן המזכר: בשורה 1 מילים 7-13, בשורה 2 מילים 1-4.

6. במזכר המסומן י.ג.32- בתוכן המזכר: בשורה 1 מילים 7-14, בשורה 2 מילים 1-3.

7. במזכר המסומן י.ג.34- בתוכן המזכר: בשורה 1 מילים 7-14, בשורה 2 מילים 1-3.

8. במזכר המסומן י.ג.35- בתוכן המזכר: בשורה 1 מילים 7-14, בשורה 2 מילה 1.

9. במזכר המסומן י.ג.36- בתוכן המזכר: בשורה 1 מילים 7-13, בשורה 2 מילים 1-2.

(סומן על ידי א.מ/6).

11. לאחר ששמעתי את טענת הסניגורית, טענות המשיבה, וכן נפגשתי בלשכתי עם המשיבה ועם קצין המודיעין, וקצינת החסיונות, בחנתי את הראיות החסיונות אשר סומנו על ידי כדלקמן:

א. ידיעה מודיעינית שמספרה 16-04-2300 סומנה א.מ/1.

ב. מסמך החלפת יעד- סומן א.מ/2.

ג. מסמך אישור פרקליטות ראשון - סומן א.מ/3.

ד. מסמך אישור פרקליטות שני- סומן א.מ/4.

ה. מסמך אישור פרקליטות שלישי- סומן א.מ/5.

במהלך הדיון במעמד צד אחד נרשם פרוטוקול חסוי בכתב יד, אשר יוכנס למעטפה וישמר בכספת בית המשפט.

לאחר עיון בראייה, אציין כי חשיבות הראייה על רקע טענת ב"כ העותר ויריעת המחלוקת הרי שדוח ידיעה שמספרה 16-04-2300 וזהות המקור לא יכולים לסייע להגנה, בכל הקשור לכתב האישום המיוחס לעותר.

12. עוד אוסיף, כי מסמכי אישור הפרקליטות אף הם לא יכולים לסייע להגנה, מה עוד כי החומר בעניינו של הסוכן בכל הקשור לעברו הפלילי, וכן הדיווחים של הסוכן בזמן ההפעלה הועברו להגנה.

13. צודקת ב"כ המשיבה כי על המאשימה לטפל בהוצאת השלמת תעודת חיסיון לאישורי הפרקליטות בזמן, ואולם לנוכח החומר שהוצג בפניי, ולנוכח העובדה כי כאמור אישורי הפרקליטות לא יכולים לסייע להגנה מורה על הארכת זמן להמצאת תעודת חיסיון בתוך 7 ימים ממועד פרסום ההחלטה.
14. מנגד, קיים אינטרס ציבורי וחשוב שבשיתוף פעולה של הציבור עם המשטרה, אשר עלול לפגוע פגיעה אנושה באם אענה לגילוי הראיות, וזאת אל מול אינטרס ההגנה שבמקרה דנן החשיבות לחשיפה לצורך מיצוי ההגנה הוא אפסי.
15. הטענה כי לכאורה מדובר בסוכן אשר מסר את הידיעה, אין לה כל אחיזה בחומר הראיות שהוצג בפניי.
16. התרשמתי כי המאשימה פעלה בהתאם להנחיה מס' 14.6 - הנחיות פרקליט המדינה וזאת על פי חומר הראיות שהוצג בפניי.
17. באשר ליתר טענות העותר בכל הקשור לפעילות הסוכן, עברו הפלילי, פעילות המאשימה בכל הקשור להפעלת הסוכן, אין כל רלוונטיות לגילוי הראיה.
18. כמובן, כי ההגנה תוכל לחקור ככל שימצאו לנכון, את הסוכן במסגרת שלב הראיות.

סוף דבר

19. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי, על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה והיא נדחית.

המזכירות תשלח העתק מן החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ז, 02 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.